

SŁOWO BISKUPA GLIWICKIEGO NA III NIEDZIELE ADWENTU

Rodzina Kościołem Domowym. Zamieszkać w domu z Panem.

Nabożni uczestnicy dzisiejszej Eucharystii.

Trzecia Niedziela Adwentu zbliża nas do świętowania Bożego Narodzenia. Tę dobrą nowinę zapowiedział, jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu, prorok Izajasz. Św. Paweł zwracając się dziś do nas woła: „Radujcie się... w Jezusie Chrystusie”. W słowach Ewangelii św. Jan Chrzciciel wzywa nas, byśmy weszli na drogę prowadzącą do Chrystusa oraz byśmy prostowali drogę dla Chrystusa, by mógł dotrzeć do naszego serca, do naszego umysłu i do naszych nawet najmniejszych wspólnot, do rodzin – do naszych domów.

Drogie Siostry, drodzy Bracia!

1. „Kościół naszym domem” – to hasło – myśl przewodnia obecnego roku liturgicznego, wokół której ma się koncentrować nasze życie. Tajemnica przyjscia na świat Bożej miłości – Syna Bożego dokonuje się w domu nazaretańskiej Świętej Rodziny i w otoczeniu nocy betlejemskiej. Więż, wspólnota Świętej Rodziny była początkiem dla rozwijającej się wspólnoty Ludu Bożego – Kościoła. Od samego początku członkowie gmin chrześcijańskich gromadzili się na Eucharystii w domach rodzinnych. To w rodzinie chrześcijańskiej dostrzegano cechy istotne dla Kościoła. Prawdę tę przypomniał Sobór Watykański II podkreślając, że rodzina powinna być „Kościołem domowym”, „małym Kościołem” a dom rodzinny „szkołą chrześcijańskiego życia i szkołą bogatego człowieczeństwa”.

2. W dzisiejszej rzeczywistości, którą w dużej mierze kształtują współczesne media, próbuje się zafałszować zasadniczy cel i zadania jakie stoją przed podstawową wspólnotą życia społecznego jaką jest rodzina. To między innymi z tego powodu w temacie obecnego roku liturgicznego „Kościół naszym domem” mieści się bardziej szczegółowy temat „Rodzina Kościołem

domowym”. Jezus w Ewangelii Pierwszej Niedzieli Adwentu wołał; Czuwajcie, otwórzcie drzwi Panu, by mógł w tym domu zamieszkać. Jakże w tym kontekście nie przytoczyć wołania bł. Jana Pawła II: „Nie lękajcie się otworzyć drzwi Chrystusowi”. Również Ojciec Święty Benedykt XVI niedawno wołał „by mieniący się chrześcijanami ewangelizowali siebie, swój dom rodzinny”, a czyni to w kontekście słów Jana Chrzciciela, który do Żydów mówił: „Nie myślcie, że możecie mówić, Abrahama mamy za Ojca”, to nie wystarcza, trzeba autentycznie otworzyć się dla Pana Boga.

Św. Jan Chrzciciel, nauczyciel adwentu mógłby dziś do wielu mieniących się chrześcijanami wołać: Myślcie, że jesteście chrześcijanami, katolikami, ale jakie miejsce w waszej rodzinie zajmuje Chrystus... religię traktujecie jak pewien obyczaj, Boże Narodzenie często kojarzy się tylko z choinką. Niektórzy proszą o chrzest dziecka, bo sami byli ochrzczeni i już więcej nie wiedzą. Niektórzy zgłaszają dziecko do I Komunii św., bo to uroczystość wyjścia z pierwszego okresu dzieciństwa itp.

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie Panu!

3. Szczególną patronką ogniska domowego, rodziny katolickiej na Ziemi Śląskiej jest św. Anna. W jej liturgiczne wspomnienie przypadające na dzień 26 lipca, w liturgii słowa, w czytaniu wyjętym z Księgi Samuela słyszymy pytanie proroka Natana skierowane w imieniu Boga do króla Dawida „Czy ty zbudujesz mi dom na mieszkanie?”; Król Dawid odpowiedział pozytywnie, uczynił to dla ludu (2 Sm 7, 1...).

Św. Paweł pisze do Koryntian, ale i do nas: „Jesteście uprawną rolę i Bożą budowlą. Niech każdy baczy jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego niż ten, który jest położony a którym jest Jezus Chrystus” (1 Kor 3, 9...). Komentarzem do tych słów może być pouczenie z Listu do Hebrajczyków: „architektem i budowniczym jest sam Bóg” (Hbr 11, 10), także naszego domu, naszej rodziny.

4. Kościół w domu rodzinnym, w rodzinie uobecnia się gdy rodzina czerpie z bogactwa Kościoła, z Eucharystii, gdy wspólnie w niej uczestniczy.

a) Czerpać ze Słowa Bożego.

Na słowie Chrystusa wznosi się fundament rodziny – domu. Temu Słowu

trzeba zaufać, na wzór rodziny nazaretańskiej Maryi i Józefa. Wszystko to co się tam działo zaowocowało zbawiennym owocem „według” Bożego Słowa.

Św. Paweł czerpiąc z wiedzy Greków, Rzymian i mądrości żydowskiej pisze do Rzymian i do nas: „żaden, kto wierzy w Niego (Jezusa Chrystusa) nie będzie zawstydzony” (10, 11).

Z okazji rocznicy wybuchu drugiej wojny światowej, w różnych miastach prezentowano wystawę pod tytułem: „Wojna i wielki człowiek”. Na jednym z obrazów o tytule „Wielki człowiek” postawiony jest wielki znak zapytania. Atletyczny – mocny mężczyzna lewą ręką zrzuca ze stosu ksiąg Biblię. Prawą ręką z zaciśniętą pięścią ukazuje siłę, ale pod tą ręką przedstawione są zwłoki dzieci i dorosłych. Komu ufać?

Św. Teresa Benedykta od Krzyża – Edyta Stein tym, którzy lekceważyli obroną przez nią drogę mówiła: „Wierzę Jezusowemu słowu, a nie tzw. wielkim tego świata”. Jego słowa sprawiają to, co oznaczają.

b) Czerpać z mocy i daru eucharystycznej Ofiary Chrystusa.

Chrystus z Wieczernika zachęca: „Bierzcie”. Bierzcie na komunię ze Mną, na komunię miłości i jedności ze Mną. Bierzcie i zaczerpnijcie mocy na drogę radości, cierpienia, krzyża. Bierzcie i zaczerpnijcie mocy potrzebnej do przejścia przez próg śmierci do radości życia wiecznego.

5. To czerpanie z Eucharystii, to zjednoczenie z pouczeniem Bożym i darem Ofiary Chrystusa przekłada się na życie w Kościele domowym. Gdzie bowiem normą oceny działań, moralnego postępowania jest „Autorytet słowa Bożego” tam „w domu zamieszkuje Pan”. Czerpanie z mocy Słowa i Eucharystii, rodzi gotowość do ofiary i pracy na rzecz wspólnoty rodzinnej, do wysiłku kształtowania miłości i jedności. Taka postawa prowadzi do modlitewnego wyciszenia i wspólnej rodzinnej modlitwy.

Drodzy Bracia w kapłańskiej posłudze.

Bracia i Siostry!

Inicjatorami wielu działań na rzecz budowania Kościoła domowego, są różne wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia obejmujące młode małżeństwa, rodziny i inne osoby w średnim wieku. Właśnie na te wspólnoty, takie jak np. Kościół Domowy, Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, Ruch Rodzin Nazaretańskich czy Rodziny Szensztackie trzeba zwrócić uwagę i otoczyć je szczególną troską duszpasterską.

Zauważane odrodzenie się życia religijnego w krajach zachodnich, dokonuje się właśnie dzięki takim wspólnotom, wspólnotom domowego Kościoła, które budują swoje życie na świadomym, autentycznym przeżywaniu Eucharystii i Słowa Bożego.

Podobne inicjatywy są także podejmowane i u nas, lecz nie jest to zauważane np. przez różnego rodzaju środki przekazu w naszym kraju.

Tematem pielgrzymki Ojca Świętego Benedykta XVI do naszych zachodnich sąsiadów były słowa: „Tam gdzie Bóg, tam przyszłość, tam nadzieja”. Te słowa stały się niemal refrenem całej pielgrzymki do jego ojczystego kraju.

W rodzinie gdzie jest Bóg, jest nadzieja, jest przyszłość. Niech nasz dom, nasza rodzina staje się Kościołem domowym, gdzie mieszkamy z Panem. Nie lękajmy się zamieszkać w domu rodzinnym z Chrystusem drogą prawdą i życiem.

Drodzy Diecezjanie!

Na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia, na Nowy Rok składam życzenia słowami:

św. Pawła: Radujcie się zawsze w Panu;

św. Jana Chrzciciela: Chodźcie prostą drogą z Chrystusem i za Chrystusem;

bł. Jana Pawła II: Nie lękajcie się otwierać drzwi naszych domów Chrystusowi.

Niech wam błogosławi Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty.

+ Jan Wiczorek
biskup gliwicki

Gliwice, III Niedziela Adwentu 2011 r.